

Nabożeństwa w naszej parafii

01.12 niedziela	Niedziela XXIII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
04.12 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
06.12 piątek	Św. Cudotwórcy Mikołaja bpa Miry Licyjskiej. Święta Liturgia	godz. 10⁰⁰
07.12 sobota	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
08.12 niedziela	Niedziela XXIV po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia „Kiermasz Świętecznej Pomocy Dzieciom” - po pierwszej Św. Liturgii	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
11.12 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
14.12 sobota	Rekolekcje Parafialne Wsienoszcznoje Bdienije. <i>Spowiedź.</i>	godz. 16 ⁰⁰
15.12 niedziela	Niedziela XXV po Pięćdziesiątnicy. Rekolekcje Parafialne. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
18.12 środa	Rekolekcje Seniorów w naszej Parafii. Święta Liturgia	godz. 9 ⁰⁰
19.12 czwartek	Święta Liturgia	godz. 8 ⁰⁰
20.12 piątek	Święta Liturgia	godz. 7 ⁰⁰
21.12 sobota	Święta Liturgia Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
22.12 niedziela	Niedziela XXIX po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 10⁰⁰
24.12 wtorek	Wigilia święta Narodzenia Chrystusa. Liturgia św. Bazylego Wielkiego Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 9⁰⁰ godz. 16⁰⁰
25.12 środa	РОЖДЕСТВО ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА. Święta Liturgia	godz. 10⁰⁰
26.12 czwartek	Sobór Najświętszej Bogurodzicy Święta Liturgia.	godz. 10⁰⁰
28.12 sobota	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
29.12 niedziela	Niedziela XXX po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 10⁰⁰
31.12 wtorek	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17 ⁰⁰

Prosimy o ofiary do skarbonki na pokrycie kosztów druku gazetki.

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 grudnia 2013, nr 12/56

РОЖДЕСТВО ГДА БГА И СПАСА НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА

ТРОПАРЬ, ГЛАСЪ Д:

РОЖЕВО ТВОЕ ХРТЕ БЖЕ НАША,
ВОЗГІД МІРОВИ СВѢТЪ РАЗУМА:
ВЪ НЕМА БО СЕБЪЗДАМЪ
СЛУЖАЩІИ, СЕБЪЗДОЮ ОУЧАХУСА,
ТБѢ КЛАНАТИСА СЛНЦУ
ПРАВДЫ, И ТБѢ ВѢДѢТИ СЪ
ВЫСОТЫ ВОСТОКА: ГДН, СЛАВА
ТБѢ.

КОНДАКЪ, ГЛАСЪ Г.

ДЕЯ ДНЕСЬ ПРЕСУЩЕСТВЕННАГО
РАЖДАЕТЪ, И ЗЕМЛѢ ВЕРТЕПА
НЕПРИСТУПНОМУ ПРИНОСИТЪ:
АГГЛАС ПЯСТЫРЬМИ
СЛАВОСЛОВЕТЪ, ВОЛЕНІ ЖЕ СО
СЕБЪЗДОЮ ПУТЕШЕСТВУЮТЪ: НАСЪ
БО РАДН РОДНЕС ОТРОЧА МЛАДО,
ПРЕВѢЧНЫИ БГЪ.

ВЕЛНЧАІИ, ДУШЕ МОД, ЧТНѢИШУЮ, И СЛАВЕНѢИШУЮ ГОРННХЪ ВОИИСТЕХ,
ДЕУПРЕЧТУЮ БЦУ.

Ірмосъ: ТАІНСТВО СТРАННОЕ ЕИЖУ И ПРЕСЛАВНОЕ: НЕО, ВЕРТЕПА:
ПРЕСТОЛА ХЕРУБИМСКІИ, ДБУ: ІСАИ, ВМѢСТІАНЩЕ, ВЪ НІХЖЕ ВОЗЛЕЖЕ
НЕВМѢСТІМЫИ ХРТОСА БГЪ, ЕГОЖЕ ВОСПѢВІЮЩЕ ВЕЛНЧАЕМЪ.

ВЕЛНЧАЕМЪ ТА, ЖНЕОДАЕЧЕ ХРТЕ, НАСЪ РАДН НЫНѢ ПЛОТІЮ РОЖДАГОСА
ОБЕЗНЕВЕСТНЫИ И ПРЕЧИСТЫИ ДѢВЫ МАРИИ.

NARODZENIE PANA BOGA I ZBAWICIELA NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA

Troparion: *Narodzenie Twe, Chryste Boże nasz, rozbłysło światu jako światło rozumu, w nim bowiem ci, którzy gwiazdom służyli, przez gwiazdę zostali nauczeni, jak hołd składać Tobie Słońcu Prawdy, i Ciebie poznają z wysokości Wschodu. Chwała Tobie, Panie.*

Kondakion: *Dzisiaj Dziewica powiła Pana istnienia i ziemia grootę ofiaruje Niedostępnemu. Aniołowie głoszą chwałę z pasterzami, a w ślad za gwiazdą kroczą magowie, dla nas bowiem urodziło się Dziecię Małe, Przedwieczny Bóg.*

Uwielbiaj, duszo moja, Dziewicę przeczystą Bogurodnicę, przewyższającą chwałą i sławą zastępy niebieskie.

Hirmos: *Widzę dziwną i niezwykłą tajemnicę, grotą jest niebem, Dziewica tronem, żłób miejscem chwały, w nim bowiem spoczął nieogarniony Chrystus Bóg, którego wywyższamy śpiewając.*

Uwielbiamy Ciebie, Dawco Życia Chryste, który dla nas narodziłeś się w ciele z Przechystej Dziewicy Marii.

Pan nasz Jezus Chrystus narodził się z Przechystej Dziewicy Marii w sposób niewysłowiony i niepojęty za panowania cesarza rzymskiego Augusta, zgodnie ze starożytną rachubą czasu w roku 5508 od stworzenia świata. Przed narodzeniem Zbawiciela cesarz August, w którego władaniu pozostawała pokonana Judea, nakazał przeprowadzić w całym imperium spis ludności. Na mocy tego rozporządzenia Przenajświętsza Maryja i świątobliwy Józef, którzy pochodzili z rodu Dawidowego, mieli udać się do Betlejem (w rodzinne strony króla Dawida), aby się wpisać do państwowych rejestrów. Tak z woli króla ziemskiego wyruszyli w drogę, ażeby wypełniła się wola Króla Niebieskiego. W Betlejem zebrał się tłum tak liczny, że dla wielu zabrakło miejsca w samym mieście. Maryja i Józef musieli szukać schronienia na obrzeżach Betlejem, w jaskini, do której pasterze spędzali na noc swoją trzodę. W tej twierdzy skalnej o północy Dziewica Maryja urodziła zrodzonego przez

Ojca przed początkiem czasu - Syna. Podobnie jak w zdrowiu i nienaruszony pozostał Adam, gdy wzięto od niego zebro, tak też bez skazy pozostała Dziewica, gdy wydała z siebie Boga - Słowo. Boleści nie towarzyszyły urodzeniu Zbawiciela: Dziewica porodziła - pełna mocy i wesela. Matka naszego Boga własnymi rękami owinęła go w pieluszki, położyła w żłobie i Sama jako pierwsza oddała mu pokłon. Nosiła Go na Swoich rękach, bo ukrył swoją potęgę: Przedwieczny stał się Dzieckiem, aby uczynić ludzi dziećmi Bożymi. Przy narodzinach Króla i Zbawiciela ludzi i taki cud ukazał Pan: zamiast pałacu - jaskinia na pustkowiu, zamiast łoża - garść słomy. Pan, który nawet ptaków niebieskich nie zostawia bez opieki, nie przygotował nic na własność Swojemu Synowi Jednorodnemu na ziemi. W tę noc, niosącą pokój całemu światu, gdy Najbogatszy podzielił z nami nasze ubóstwo, wszystko pogrążone było w głębokim śnie. Ale nie wszyscy spali. Pasterzom, czuwającym w nocy u swoich stad koło Betlejem ukazał się Anioł Pański i zwiastował im wielką radość z narodzenia Zbawiciela. A za nimi zjawily się liczne zastępy Aniołów, sławiąc Pana i wołając do Niego: „Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie”, w tę cichą noc Betlejem stało się podobne niebiosom i Aniołowie obcowali z ludźmi, a ludzie odważali się rozmawiać z Aniołami. Nie mędrcom, nie mocarzom, nie bogatym i możliwym tego świata objawił Pan Swą tajemnicę, ale najuboższym z wyrobników, zataił przed mądrymi, a objawił dzieciom. Poszli pasterze do Betlejem i znaleźli Przechystą Dziewicę i Zbawiciela, leżącego w żłobie, i oddali Mu pokłon. I stała się im ta jaskinia świętym przybytkiem. Poza anielskim zwiastowaniem betlejemskim pasterzom, o narodzinach Chrystusa obwieszczono także mędrcom - „astrologom”. Podążając za cudowną gwiazdą, pogańscy mędracy znaleźli jaskinię, w której było Dziecię i przerwali się, widząc nie berła i trony, ale skrajne ubóstwo. Mędracy *padli i oddali mu pokłon* i ofiarowali mu dary: złoto - jako Królowi czasu, kadzidło - jako Bogu, i mirrę - jako Temu, Który przyszedł, aby umrzeć i zmartwychwstać. W ich osobach cały świat pogański oddał hołd prawdziwemu Zbawcy świata. Kościół mówi, że wszelkie stworzenie przyniosło nowonarodzonemu Panu swój dar: Aniołowie - śpiew, niebiosy - gwiazdę, pasterze - zadziwienie, mędracy - dary, ziemia - grotę, pustynia - żłób, ludzie - Matkę Dziewicę.